

ЕКОНОМІЧНИЙ БЛОК ДОСЛІДЖЕНЬ

інфляції в Україні у 2011 році становив 104,6% , а вже в2012 році зменшився до позначки 99,8%)[2].

Припоступовому розвитку ринкової економіки покращиться рівень доходів та життя населення, що, в свою чергу, призведе до підвищення рівня патріотизму, задоволення діючою владою та їх виконаною працею;

Доцільно створити орган законотворчого характеру, який в своєму складі буде мати представників вищих учбових закладів, науково-дослідних організацій, що надасть змогу аналізувати та прогнозувати дії того чи іншого закону, а також передбачити певні наслідки. Тобто законодавчу діяльність буде виконувати орган, до складу якого входять особи, які є науковими діячами, дослідниками у відповідній сфері (економіка, фінансова політика, державне управління тощо).

Коли економічна система України сформується, тоді почне формуватися національна фінансова система України. Мова йде про те, що в даному випадку фінансова система буде привілейована лише Україні, в державі буде діяти національне, а не запозичене чи залишене від інших держав. За таких умов, Україна, з одного боку, стане більш економічно незалежною.

Література

1. Інтернет-газета «Еженедельник 2000» - 06.12.2012– Режим доступу: <http://2000.net.ua/2000/forum/vlast/86149>

2. Офіційний сайт Міністерства Фінансів України. - Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/infl/>

Кривоносов О.С., старший викладач
Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
м. Київ, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ДЕРЖАВИ

Вирішення загальнодержавних проблем щодо інноваційного розвитку економіки, формування національного інформаційного простору і створення національного інформаційного суспільства в Україні тісно пов'язано з процесами переходу світової економіки від виробництва речей, товарів і послуг до економіки знань, інтелекту та інформації.

Сучасний стан створення та використання інноваційних технологій у туристичній галузі для її інформаційного забезпечення та економічного розвитку України свідчить про недосконалість взаємодії інформаційних

організацій державного і недержавного секторів як при формуванні інформаційних ресурсів, так і забезпеченні доступу до них. Одним із методів об'єднання зусиль різних організацій інформаційної сфери для досягнення єдиної мети є створення інформаційних систем та кооперація в окремих видах діяльності. Особливо це стосується сфери послуг. Пріоритетним напрямом наших досліджень є туристична галузь.

Інформаційне забезпечення туристичної галузі як принципово нова стадія розвитку світової спільноти дає нові можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій. Тобто, сучасний рівень інформаційної, програмно-технологічної та апаратної платформ дозволяє забезпечити функціонування відкритих корпоративних мереж туристичної галузі, але для цього потрібні уніфіковані методи виробництва інформаційної продукції і послуг та механізми управління такою мережею. Іншими словами, необхідно створити умови для формування інноваційних технологій застосування корпоративних засад у діяльності інформаційних організацій туристичної галузі різних форм власності та підпорядкування з метою забезпечення їх функціонування на системній основі.

Проблеми, що пов'язані з розробленням корпоративних засад інноваційного розвитку, вимагають поглибленого теоретичного дослідження економічної сутності інформаційної діяльності, аналізу законодавчої бази, визначення передумов та розроблення комплексу методичних принципів, організаційних і економічних механізмів корпоративних засад діяльності інформаційних організацій туристичної сфери України.

Метою наших досліджень є розробка практичних рекомендацій для обґрунтованого запровадження корпоративних інноваційних засад як найбільш перспективних в умовах зростання вартості інформаційних процесів у туристичній галузі та глобалізації світового інформаційного простору туризму.

Аналіз науково-методичної та економічної літератури свідчить, що у згаданій сфері плідно працюють українські та зарубіжні науковці. Однак предмет їх досліджень лежить переважно у площині окремих напрямів науково-інформаційної діяльності: функціонуванні мереж і систем обробки та передачі інформації, формуванні окремих складових інформаційних ресурсів, аналітико-синтетичної обробки інформації, тематичного спрямування науково-інформаційної діяльності інформаційних структур, підготовки і підвищення кваліфікації інформаційних кадрів тощо. Цілісний теоретико-економічний аналіз функціонування інноваційних технологій у туристичній галузі на системній основі відсутній, що вимагає проведення додаткових досліджень.

Дослідження ролі науково-технічної інформації в економічному розвитку країни, методів її оброблення і передачі знайшли відображення в працях вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед українських вчених, що внесли вагомий внесок у формування розвитку інформаційної сфери, інформаційне забезпечення науково-технологічного та інноваційного розвитку слід назвати праці В. Глушкова, В. Івашова, Г. Калитича, Б. Кияка, Б. Малицького, Л. Мельника, В. Пархоменка, О. Поповича, В. Соловйова, О. Чубукової та ін.

Серед зарубіжних авторів слід назвати праці Ю. Арського, О. Бурого-Шмар'яна, Г. Воробйова, Н. Вінера, В. Іноземцева, Р. Гиляревського, М. Мак-

Люєна, П. Отле, А. Чорного, Ю. Шрейдера, Н.К. Хейлз та ін.

Проте дотепер відсутня єдина позиція вчених відносно значення інноваційних технологій у створенні сучасного інформаційного простору туристичної галузі, використання ресурсів науково-технічної інформації та розробленні сучасних методів взаємодії організацій туристичної сфери. Досягнення у сфері запровадження корпоративних методів для формування інформаційних ресурсів, для забезпечення доступу до них не підтримується розробленням методичних, економічних і організаційних механізмів уніфікації інформаційної діяльності на рівні суб'єктів туристичної сфери, що не сприяє системності їхньої діяльності. Саме це обумовило вибір теми наших досліджень.

Необхідність інноваційного розвитку туристичної галузі у контексті підвищення ефективності її інформаційного забезпечення для забезпечення сталого розвитку економіки забезпечується шляхом удосконалення інформаційного забезпечення туризму в Україні. Це вимагає пошуку методичних, організаційних і економічних механізмів підвищення ефективності інформаційної діяльності як комплексу дій у туристичній галузі з доведенням науково-технічної інформації до користувачів усіх рівнів [1;2].

У сучасних умовах науково-технічна та економічна інформація розглядаються як сировина для інновацій, а інформаційне забезпечення на цій базі є інформаційною підтримкою інноваційних процесів в галузі туризму, засобом здійснення досліджень з оцінки ринкового попиту на інноваційну туристичну продукцію.

Економічна сутність інноваційної діяльності в сфері туризму полягає у тому, що за допомогою певних технологічних процесів інформація уречевлюється у вигляді інформаційних ресурсів, інформаційної продукції або інформаційної послуги і становиться товаром.

Корисність інформації для інноваційної діяльності туристичної галузі обумовлюється якісними і кількісними характеристиками.

Для підвищення ролі інформаційної діяльності в забезпеченні вирішення стратегічних завдань суспільства, інноваційного розвитку туризму її необхідно розглянути як окрему галузь зі всіма ознаками такої: зі своєю економікою, технологією, управлінням тощо [3;4].

Підвищення ефективності інформаційного забезпечення в цілому можливо шляхом запровадження в технологію інформаційних робіт і управління організаціями методів корпоративності. Це можливо за умови створення відповідного інформаційного простору, визначення єдиних технологій підготовки інформаційної продукції і послуг та удосконалення законодавчої і нормативної бази цієї сфери діяльності.

Література

1. Гончаренко А. П. Законодавчо-нормативне регулювання науково-інформаційної діяльності в Україні / А. П. Гончаренко // Проблеми науки. – 2005. – № 12. – С. 3-9.
2. Білокобилко О. В. Розвиток корпоративного сектору економіки України / О. В. Білокобилко // Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр. /

Одеський держ. екон. ун-т – Вип. II. – Одеса, 2002. – С.16-19.

3. Гончаренко А. П. Роль національної системи науково-технічної інформації в розбудові інноваційної економіки в Україні / А. П. Гончаренко // Проблеми науки. – 2007. - № 2. – С. 14-18.

4. Корнєв Ю. Г. Теоретичні аспекти інформаційного забезпечення підприємницької діяльності / Ю. Г. Корнєв // Актуальні проблеми економіки. – 2008. - № 5 (83). – С. 30-36.

Кропивка Ю.Г., аспірант
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»
м. Полтава, Україна

ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Кооперація у світі в цілому та в Україні має довгу історію та передісторію, а сам термін «кооперація» має кілька значень. Ним визначають співробітництво, взаємодію, координацію тощо [7]. 10 липня 2003 року був прийнятий Закон України «Про кооперацію», який визначив кооперацію як систему кооперативних організацій, створених з метою задоволення економічних, соціальних та інших потреб своїх членів [5].

Поширившись за свою майже 200-літню історію на всі галузі економічного життя, кооперація набула специфічних видових характеристик. Один з найпопулярніших і найпоширеніших в світі її видів – споживча кооперація, завдання якої задовольнити потреби і прагнення людей як споживачів та захистити їх економічні інтереси [2].

Сутність споживчої кооперації досліджували такі вчені-теоретики та практики як Аліман М.В., Бабенко С.Г., Бородаєвський С.В., Гелей С.Д., Гончарук Я.А., Лихолат Є.О., Маркіна І.А., Мартос Б.М., Мокєрова Н.В., Пастушенко Р.Я., Танчин І.З., Туган-Барановський М.

Мета статті полягає у виокремленні підходів до трактування сутності споживчої кооперації в Україні. Для реалізації мети у статті поставлені і вирішені наступні завдання: виконати аналіз теоретичних напрацювань вчених-теоретиків та практиків, що стосуються сфери споживчої кооперації в Україні; виокремити підходи до трактування сутності споживчої кооперації в Україні.

Згідно ст.1 Закону України «Про споживчу кооперацію» від 10 квітня 1992 р., споживча кооперація в Україні – це добровільне об'єднання громадян для спільного ведення господарської діяльності з метою поліпшення свого